

Tavşanın Yeni Komşusu

Jane MEADOW

Tavşanın Yeni Komşusu

Jane MEADOW

Ormanda, güneş ışığının yaprakların arasından dans ettiği bir yerde, Rosie adında küçük bir tavşan yaşırdı. Yumuşak, sıcak kahverengi tüyleri, krem rengi bir karnı ve içi pembe uzun dik kulakları vardı. Boynunda minik beyaz puantiyeli, gök mavisi bir atkı taşırdı. Her sabah Rosie kıvrımlı patikalarda hoplaya zıplaya ağaçları ve çiçekleri selamlardı.

Bir gn Rosie sulu bir yonca kemirirken bir hıřırtı duydu. Eęrehti otlarının arasından baktı ve bir kirpi ailesi grd. Yumuřak kahverengi dikenleri, daha aık kahve uları ve minik yuvarlak kulakları vardı. Anne, hardal sarısı rg bir řal giymiřti ve kk olanın kulaęının arkasına yeřil bir yaprak sıkıřtırılmıřtı. Kaybolmuř ve biraz endiřeli grnyorlardı.

Rosie'nin iyi kalbi sevinle pır pır etti. Yaklaştı ve en dosta gülümsemesini gösterdi. 'Merhaba!' dedi yumuşak bir sesle. 'Ben Rosie. Ormanımıza yeni mi geldiniz?' Anne kirpi şalına sarıldı ve utangaa başını salladı. Küük kirpi arkasından dışarı baktı, kocaman kara gözleri sorularla doluydu.

Anne kirpi yumuşak bir sesle konuştu. 'Dün taşındık buraya. Her şey çok büyük ve yabancı. Ben Anne Kirpi, bu da Pip.' Pip annesinin yuvarlak gövdesinin arkasına saklandı ama meraklı burnu kıpır kıpırdı. Rosie kirpilerin minik bacaklarının titrediğini fark etti. 'Endişelenmeyin,' dedi. 'Yolunuzu bulmanıza yardım edeceğim.'

Rosie patisiyle işaret etti. 'Ormanın birçok patikası var. Bazıları güvenli, bazıları engebeli. Size en iyilerini göstereceğim.' Onları yumuşak, yosunlu bir patikadan geçirdi. 'Bu patika dereye gider,' diye açıkladı. 'Suyu taze ve serindir.' Anne Kirpi hardal sarısı şalı dalgalanarak yakından takip etti. Pip minik bir adım attı.

Hoplara zıplara ilerlerken Rosie, 'Burada dost komşular var. Sizi tanıştırayım,' dedi. Önce onları uzun bir meşe ağacına götürdü. Bir dalda, yumuşak gri kahverengi tüyleri ve açık krem rengi yüzü olan tumbul bir kuş, Ollie Baykuş oturuyordu. Küçük yuvarlak gözlükler takmıştı ve nazik kehribar rengi gözlerle aşağı bakıyordu. 'Merhaba, Ollie!' diye seslendi Rosie. 'Yeni komşularımız var!'

Ollie Baykuş gözlüklerini düzeltti ve sıcak bir şekilde öttü. 'Hoş geldiniz, küçükler!' dedi. 'Orman harika bir yerdir. Yardıma ihtiyacınız olursa, sadece seslenin.' Anne Kirpi biraz rahatladı ve ona teşekkür etti. Pip dışarı baktı ve fısıldadı: 'Merhaba, Baykuş Bey.' Ollie'nin gözleri parladı. 'Tanıştığımıza memnun oldum, Pip.'

Sonra Rosie onları bir fare ailesinin yaşadığı bir yuvaya götürdü. Fareler tohum toplamakla meşguldü. 'Bunlar benim arkadaşlarım,' dedi Rosie. 'Ormanın her sırrını bilirler.' Fareler neşeyle ciyaktadı ve kirpilere biraz yaban mersini ikram etti. Pip'in gözleri sevinçle kocaman açıldı. Bir yaban mersini aldı ve kemirdi. 'Teşekkür ederim!' dedi, kendini daha cesur hissederek.

Güneş batmaya başlarken Rosie onlara bir patika daha gösterdi. 'Bu patika sıcacık bir oyuğa gider,' dedi. 'Bir kirpi ailesi için mükemmel.' Kıvrımlı patikayı takip ettiler ve eğrelti otlarıyla çevrili yumuşak, yosunlu bir oyuğa ulaştılar. 'Çok güzel!' diye haykırdı Anne Kirpi. 'Evimizi burada kurabiliriz.'

Pip oyuğun etrafında koşturdu, minik yeşil yaprağı sallanıyordu. 'Burayı sevdim!' diye bağırdı. 'Patikalar eğlenceli, komşular da çok iyi.' Anne Kirpi şalına sarındı ve Rosie'ye gülümsedi. 'Bize yolu gösterdiğin için teşekkür ederim. Daha önce kendimizi çok kaybolmuş hissediyorduk.' Rosie'nin bıyıkları mutlulukla kıpırdadı.

Ertesi sabah Rosie bir çiçek sepetiyle oyuğa geri döndü. Anne Kirpi'yi dalları ve yaprakları düzenlerken buldu. 'Yuvanızı neşelendirmek için size bir şey getirdim,' dedi Rosie. Anne Kirpi'nin gözleri parladı. 'Çok iyisin, Rosie. Kendimizi çoktan hoş karşılanmış hissediyoruz.' Pip koşarak geldi ve Rosie'nin bacağına sarıldı. 'Benimle oynar mısınız?' diye sordu.

Rosie güldü. 'Elbette!' Pip'e zıplama oyunu öğretti ve oyukta hoplayıp zıpladılar. Anne Kirpi onları izledi, kalbi sevinçle doldu. 'Biliyor musun,' dedi, 'geldiğimizde çok endişeliydim. Ama senin iyiliğin her şeyi değiştirdi.' Rosie gülümsedi. 'Komşular bunun içindir,' dedi. 'Birbirimize yardım etmek için.'

Kısa süre sonra diğ er orman hayvanları da ziyarete geldi. Ollie Baykuş, Pip'in koleksiyonu için yumuşak bir tüy getirdi. Fareler fındık ve tohum getirdi. Herkes oyukta toplandı, hikâyeler ve kahkahalar paylaştı. Pip yeni arkadaşlarına kulağının arkasındaki yaprağı gösterdi ve onlara maceralarını anlattı. Kirpiller kendilerini gerçekten evlerinde hissettiler.

O günden sonra Rosie ve kirpiller en iyi arkadaş oldular. Birlikte güvenli patikaları keşfettiler ve komşularını sık sık ziyaret ettiler. Anne Kirpi'nin şalı, Rosie'nin yanında gururla yürürken dalgalanıyordu. Pip'in kocaman kara gözleri sevinçle parlıyordu. Yeni aileyle orman daha sıcak ve daha mutlu hissettiriyordu.

Rosie küçük bir iyiliğin büyük bir fark yaratabileceğini öğrendi. Biri yeni geldiğinde, dostça bir merhaba ve yardım eden bir el endişeyi mutluluğa dönüştürebilir. Kirpiler, yabancı bir yerde bile iyiliğin orayı ev gibi hissettirebileceğini öğrendiler. Ve orman, herkesin birbirini kolladığı bir yer oldu.

Yani eęer bir gn yeni bir komřu grrseniz, tavřan Rosie'yi hatırlayın. Sıcak bir glmseme ve nazık bir sz onların alıřmasına yardımcı olabilir. Orman hayvanları hl Rosie'nin kirpileri nasıl karřıladıęını ve dostluklarının nasıl bydęn anlatır. Ve her yeni aile tařındıęında, iyilik sayesinde orman biraz daha sıcak hissettirir.